

важе само на територији те аутономне територијалне заједнице и морају бити у сагласности са уставом и законима државе. Аутономна територијална заједница има, по правилу, мањи степен самосталности него што је има федерална јединица у федеративној држави, али има већу самосталност од јединице локалне самоуправе. По правилу, аутономија аутономне територијалне заједнице не обухвата аутономију у области судства. Разлози за оснивање аутономних територијалних заједница, у основи, могу бити етничко-језички, географски, економски и културно-историјски.

По Уставу Републике Србије, аутономне покрајине су аутономне територијалне заједнице основане Уставом, у којима грађани остварују право на покрајинску аутономију.

Република Србија има Аутономну покрајину Војводину и Аутономну покрајину Косово и Метохија. Њихов уставни положај није исти. Суштинска аутономија Аутономне покрајине Косово и Метохија уредиће се посебним законом који се доноси по поступку предвиђеном за промену Устава. Аутономна покрајина Војводина нема суштинску аутономију коју Устав предвиђа за Аутономну покрајину Косово и Метохија. Суштинску аутономију не би имале ни евентуалне нове аутономне покрајине.

Нове аутономне покрајине могу се оснивати, а већ основане укидати или спајати по поступку предвиђеном за промену Устава. Предлог за оснивање нових или укидање, односно спајање постојећих аутономних покрајина утврђују грађани на референдуму, у складу са законом. Територија аутономних покрајина и услови под којима се може променити граница између аутономних покрајина одређује се законом. Територија аутономних покрајина не може се мењати без сагласности њених грађана изражене на референдуму, у складу са законом.

Аутономне покрајине, у складу са Уставом и својим статутом, уређују надлежност, избор, организацију и рад органа и служби које оснивају.

Поред тога, аутономне покрајине, у складу са законом, уређују питања од покрајинског значаја у области:

1. просторног планирања и развоја;
2. пољопривреде, водопривреде, шумарства, лова, риболова, туризма, угоститељства, бања и лечилишта, заштите животне средине, индустрије и занатства, друмског, речног и железничког саобраћаја и уређивања путева, приређивања сајмова и других привредних манифестација;

3. просвете, спорта, културе, здравствене и социјалне заштите и јавног информисања на покрајинском нивоу.

Такође, аутономне покрајине се старају о остваривању људских и мањинских права, у складу са законом, утврђују симболе покрајине и начин њиховог коришћења и управљају покрајинском имовином на начин предвиђен законом.

Аутономне покрајине, у складу са Уставом и законом, имају изворне приходе, обезбеђују средства јединицама локалне самоуправе за обављање поверених послова и доносе свој буџет и завршни рачун.

Законом о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине утврђене су надлежности Аутономне покрајине Војводине и уређена друга питања од значаја за положај Аутономне покрајине Војводине.

По том закону, Аутономна покрајина Војводина, у складу са Уставом и Статутом Аутономне покрајине Војводине, уређује надлежност, избор, организацију и рад органа и служби које оснива. Истим законом је такође предвиђено да питања од покрајинског значаја Аутономна покрајина Војводина уређује својим актима, у областима које су у складу са Уставом у надлежности аутономне покрајине, при чему се ти акти Аутономне покрајине Војводине доносе у складу са Уставом, потврђеним међународним уговорима, законом и Статутом Аутономне покрајине Војводине. Наведени закон даље уређује надлежности Аутономне покрајине Војводине у поменутим областима, а такође поверава Аутономној покрајини Војводини знатан број послова из надлежности Републике Србије.